

der har forlagt deres Hjem hertil for derved at faa Anledning til at støtte Pigerne og Drengene med Raad og Daad. Borgerne, d. v. s. Drengene og Pigerne i Republiken, tæller omtr. 150. Nogle af dem er sendt af Forældrene, nogle paa Prøve af Landets Domstol. De nyder stor Frihed indenfor deres egne Grænser, men har ikke Lov til at forlade dem. Vaskeri, Bageri, Snedkerværksted og Trykkeri danner Hovedsysselsættelsen inden Døre, Markarbejde og Vejanlæg i det fri. Der er to Fængsler, et for Piger og et for Drengene, Bibliotek, Skole, Kapel og Bank med et velordnet Bank- og Mønt-System. Der er en Domstol, og en Dommer vælges hvert Aar af Borgerne. Fra denne Domstol kan der i visse Tilfælde appelleres til en Højesteret valgt af Drengene blandt Tillidsmændene; men denne Domstol ser kun til, at Rettergangen gaar efter de fastsatte Regler i Underretten, hvad der kan siges at svare til Forfatnings- og Rets-Spørgsmaal. Der er en Præsident, Vice-Præsident, Stats- og Finans-Minister, der alle vælges aarligt. De tre sidste er Politikommissærer, Sundhedsraad og Præsidentens Kabinet. En Pige og Dreng er Befuldmægtigede, valgte af Præsidenten, foruden nogle Retsbetjente og Fængselsvogtere. Alle Borgere, Drengene som Piger, over fjorten Aar har Stemmeret; ingen vedbliver at være Borger udover enogtyveaars Alderen. Den lovgivende Forsamling afskaffedes af Borgerne selv, og Lovgivningen henlagdes til Bymøderne, der holdes én Gang om Maaneden.

Alle Spørgsmaal vedrørende det udenforstaaende Samfund, d. v. s. hvad der svarer til internationale Mellemværender, bestemmes af Mr. George og Tillidsmændene. Private Spørgsmaal af Borgerne, der giver Lovene, forhører Lovbryderne og udfører Straffen. Naturligvis bliver New Yorks Love at respektere og tages til Følge af Domstolene i Republiken. Saaledes er Skolegangen tvungen, saavel som at Statens og Sognets sanitære Anordninger overholdes. Ingen Bestemmelser af private Sager tages af Bestyreren eller Raadet, men overlades aldeles til de unge Borgere. Det er en ligesaa selvstyrende Republik som nogen Stat i Unionen, naar undtages, at som en Stat er underordnet Forbundets Forfatning og Love, saaledes er George's Republik underlagt Statens.

Da Republiken for nogle Aar siden, im-

poneret af New Zealands Eksempel, udstedte en Otte-Timers Lov — de gjorde det til en Forbrydelse at arbejde ud over otte Timer — blandede Mr. George sig ikke deri. Pigerne stod som sædvanlig op halv seks, havde Maden færdig halv syv og endt deres Arbejde tidlig paa Eftermiddagen, og Reformatorerne maatte gaa til køjs uden Aftensmad. Følgen var, at der øjeblikkelig sammenkaldtes et ekstraordinært Bymøde, og den tvungne otte-Timers Lov blev enstemmig tilbagekaldt. Love mod uanstændig Tale og Vandel haandhæves af Samfundet og det langt strengere end lignende Love udenfor. Saaledes ogsaa Loven mod Løsgænger. Naar en Dreng kommer ind i Republiken, bliver det hans egen Sag at vælge sit Arbejde, mens hans Kammerater velvillig staar ham bi. Bestemmer han sig for ikke at bestille noget, finder han sig snart som Tigger, og Tiggeren henvises straks til Arbejdsanstalten, hvor Arbejdet er tvungen. Men alt dette er ordnet og holdes i Hævd af Borgerne selv.

De Hovedprinciper, som Mr. George har lagt til Grund for denne sin lille Republik, synes værd at lægges Mærke til af alle dem, der giver sig af med Statsøkonomi og Lovkyndighed. Hvad er det, der driver den lovløse Ungdom i de store Byer til Forbrydelser andet end Lyst til Ejendommen, der let bliver til Ønsket om at faa noget for intet; Hang til Æventyr, der i en By som oftest giver sig Udslag i Æventyr med Politiet, og Glæden i Bifald, der ogsaa lettest erhverves ved de dristige Bedrifter, som Æventyr med Politiet medfører. Enten Drengen eller Politiet bliver den sejrende, har mindre at sige. I hvert Fald er Drengen en Helt i sit Partis Øjne. Samfundet ser roligt paa, at disse Drifter tilflyder Forbrydelsens Strøm, prøver saa at dæmme op ved at indgyde Frygt for Opdagelse og Straf, men kommer til kort. Mr. George prøver at indordne disse Kræfter Lov og Orden — og ham lykkes det. Den Dreng, der kan blive Betjent, Dommer eller Præsident, bliver en Helt. Lysten til Æventyr tilfredsstilles, naar han skal holde den nyankomne til Orden og til at adlyde Statens Love; og Rigdom som Løn for Arbejde, Sult for Drivernes om at bibringe ham den Lære, der er bleven et af Republikens Mottoer: »Intet uden Arbejde«. Republiken har nu eksisteret længe nok til at